

українські розробники. У березні 2019 р. в Техасі (США) на тестовому майданчику приватне аерокосмічне підприємство Firefly Aerospace провело пробний запуск нової ракети. Компанія планує з 2021 року запускати дві ракети на місяць, а перший запуск у космос запланований на кінець 2019 року. Вона також має офіси у Вашингтоні та Токіо, а з травня 2018 р. діє українське відділення в Дніпрі [3]. Гаслом компанії є «Making space for everyone» («Створюючи космос для всіх»), яке точно відображає ідеї «нового космосу», а саме: залучення до вивчення космосу студентської молоді, зменшення обсягів «космічного сміття», як наслідків виведення на орбіту великої кількості нових апаратів, подолання адміністративних та логістичних обмежень та інші інновації. Власне, все те, що в майбутньому зробить космос ближчим до людей.

Завдячуючи таланту Сергія Павловича Корольова, Україна на сучасному етапі є провідною космічною державою світу. Відданість справі, талант, віра у свої ідеї, енергія й видатні організаторські здібності видатного конструктора зіграли головну роль у вирішенні найскладніших наукових і технічних завдань.

Література

1. Корольов Сергій Павлович. Біографічна довідка: веб сайт. URL: <https://kpi.ua/about-korolyov> (дата звернення: 10.10.2019).
2. Наука та винахідництво у другій половині XX ст.: веб сайт. URL: <http://www.logos.biz.ua/proj/vynahid/online/34.php> (дата звернення: 10.10.2019).
3. День космонавтики: досягнення та перспективи України в освоєнні космосу: веб сайт. URL: <https://www.slovoidilo.ua/2019/04/12/> (дата звернення: 10.10.2019).

УДК 629.73:94«19»«71»(043.2)

Стрикун Д.В., студент,
Юридичний факультет,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Головка С.Г., к.і.н., доцент

СТАНОВЛЕННЯ АВІАЦІЇ ТА ЇЇ РОЗВИТОК У РОКИ ПЕРШОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ

Протягом усього свого існування людство мріяло опанувати небо. Вінцем цієї мрії став початок XX століття, коли вперше людина піднялась у повітря на літаку. Сьогодні немає жодної галузі народного господарства, яка так чи інакше не була б пов'язана з

авіацією. На жаль, часто трапляється, що найцінніші досягнення використовуються у воєнних цілях. У 1903 році брати Вілбер та Орвілл Райт вперше у світовій історії піднялись у повітря на моторному аероплані. Військові одразу зрозуміли, що виникла унікальна можливість використовувати авіацію для досягнення військових цілей. Ця концепція панує у світі і сьогодні, а тому найновіші досягнення в галузі авіаційної техніки використовуються багатьма державами з метою вирішення військових завдань.

Найбільш видатними досягненнями, що вплинули на хід Першої світової війни, були надбання у галузі авіації. Панування у небі забезпечувало постійну загрозу військам противника та захист власних наземних сил. Озброєння літаків бомбами та кулеметами зумовило появу та розвиток бомбардувальної, штурмової та винищувальної авіації. Розробка літаків великої вантажності та дальності польоту дозволила наносити бомбові удари по глибоким тилам супротивника і стала основою розвитку стратегічної авіації. Необхідність захисту від атак з неба призвело до виникнення військ протиповітряної оборони.

Держави використовували авіацію як новий, прогресивний метод знищення воєнних сил ворога. Найрозповсюдженішою тактикою використання авіації було тактичне та стратегічне бомбардування. Для цих цілей Німеччина, як один з лідерів літакобудування, використовувала літаки-бомбардувальники. Першу бойову операцію було проведено у липні 1917 р.: наліт на Лондон, у результаті якого загинуло 162 чол. Це була найбільша кількість постраждалих за весь час повітряних атак на Англію під час війни. Російською імперією були створені літаки, які активно застосовувалися у цій війні. Найкращим досягненням російського важкого літакобудування було створення конструктором з Києва І. Сікорським бомбардувальника «Ілля Муромець». Літак розроблявся як пасажирський, але з початком Першої світової війни його конструкція була докорінно змінена. Його почали використовувати для знищення стратегічних об'єктів та техніки Троїстого Союзу.

Літак Авіатик (Берг) D.I став основою австро-угорської авіації у Першій світовій війні та використовувався для повітряної підтримки важких бомбардувальників під час бойових операцій на території Італії.

Англія, хоча і була морською державою, проте мала дуже високий рівень розвитку літакобудування. На час Першої світової війни Англія мала велику кількість одиниць авіації, кожна з яких мала певні технічні показники й особливості, але під час ведення військових дій особливо вирізнявся літак DH.5.

Авіація Франції була на високому рівні й активно використовувалась під час ведення воєнних дій. Близькість державних кордонів Англії давало змогу здійснювати обмін науковими ідеями й винаходами обох сторін, що певним чином впливало на перебіг війни.

В Італії П'єром Дюпоном у 1915 р. був створений винищувач «Анріо HD.1», який вирізнявся легким силуетом та високими технічними якостями, був швидким та маневреним. Розвитку авіації Німеччини сприяли швидкі темпи зростання її економіки, що дало змогу вийти на 1 місце не лише серед важкого літакобудування, а й у легкій авіації. Найкращими літаками легкої авіації Німеччини були Фоккер і Альбатрос.

Історія світової авіації тісно пов'язана з Україною, в якій творили конструктор Олександр Можайський, засновник теорії ракетобудування Микола Кибальчич, творець бойових ракет Олександр Засядько. Імена Ігоря Сікорського та Дмитра Григоровича стали всесвітньо відомими завдяки побудованим ними літальним апаратам. Талановитий пілот Євграф Крутень заклав основи тактики винищувальної авіації, на які спираються і сьогоднішні прийоми повітряного бою. В Одесі був створений один з перших в Російській імперії авіаційний завод.

Отже, виникнення авіації призвело до становлення її як основного виду воєнної техніки, що використовувалась під час ведення військових дій. З появою авіації технічна розвідка набула свого найвищого розвитку. Ще до початку Першої світової війни пілоти, озброєні кінокамерами, робили перші спроби аеродинамічної зйомки. З початком війни функція літаків як розвідників значно розширилась і охопила всі літаючі засоби. Окрім того, окремі літаки цілеспрямовано проводили розвідувальні рейди у необхідних для військової розвідки напрямках. Для забезпечення їх безпеки, а також з метою збільшення огляду місцевості потрібно було досягти максимальної висоти польоту. І це було досягнуто уже в 1916 році, коли деякі літаки подолали відмітку в 5 км.

Література

1. Куликов В. Страж воздушных кораблей. *Моделист-Конструктор*. 1991. № 11. С. 45.
2. Обухович В.А., Никифоров А.Ф. Самолеты Первой мировой войны. Минск: Харвест, 2003. 368 с.